

Warszawa, dnia 16 maja 2022 r.

**REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
W WARSZAWIE**

WOOŚ-II.420.91.2021.AP.9

DECYZJA

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, ze zm., zwanej dalej „k.p.a.”), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 9 listopada 2021 r., znak: 0220/PS/2021/A2od.8/INT, Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad, reprezentowanego przez [REDAKTOWANE], o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn.: *Budowa fragmentów sieci infrastruktury wodociągowej, kanalizacyjnej, gazowej, elektrycznej, energoelektrycznej, teletechnicznej, nawierzchni dróg, obiektów mostowych, rowów drogowych, zjazdów, zbiorników retencyjnych, oraz konserwacja i przebudowa rowów melioracyjnych i cieków, w ramach budowy autostrady A2 Warszawa - Kukuryki na odcinku obw. Siedlec - węzeł „Cicibór” (z węzłem), odcinek VIII od km ok 598+216 do km ok 610+722 o długości około 12,506 km*

orzekam

o umorzeniu w całości postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla ww. przedsięwzięcia.

UZASADNIENIE

W dniu 12 listopada 2021 r. do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie (zwanego dalej „Regionalnym Dyrektorem”) wpłynął wniosek z dnia 9 listopada 2021 r. Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad, reprezentowanego przez [REDAKTOWANE], o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla ww. przedsięwzięcia. Przedmiotowy wniosek został uzupełniony w dniu 22 grudnia 2021 r., 20 stycznia 2022 r., 8 lutego 2022 r. i 21 lutego 2022 r.

Analiza wniosku wykazała, iż zakres przedsięwzięcia obejmuje szereg zamierzeń dodatkowych, koniecznych do wykonania w celu zapewnienia funkcjonalności autostrady A2 Warszawa-Kukuryki na odcinku obw. Siedlec – węzeł „Cicibór” (z węzłem), odcinek VIII od km ok 598+216 do km ok 610+722 o długości około 12,506 km, dla której Regionalny Dyrektor wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach i tym samym potwierdził – wynikającą z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. p ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 2373, ze zm., zwanej dalej „ustawą ooś”) – właściwość Regionalnego Dyrektora.

Zgodnie z art. 71 ust. 2 ustawy ooś, uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych: przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko jak też przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Zgodnie z art. 60 ustawy ooś, Rada Ministrów, uwzględniając możliwe oddziaływanie na środowisko przedsięwzięć oraz uwarunkowania, o których mowa w art. 63 ust. 1 ustawy ooś, określiła, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;

- 2) rodzaje przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko;
- 3) przypadki, gdy zmiany dokonywane w obiektach są kwalifikowane jako przedsięwzięcia, o których mowa w pkt 1 i 2.

Przedmiotowe przedsięwzięcie polegać będzie na przebudowie istniejących dróg lokalnych, budowie fragmentów sieci infrastruktury wodociągowej, kanalizacyjnej, gazowej, elektrycznej, energoelektrycznej, teletechnicznej, nawierzchni dróg, obiektów mostowych, rowów drogowych, zjazdów, zbiorników retencyjnych oraz konserwacji i przebudowy rowów melioracyjnych i cieków w związku z realizacją budowy ww. autostrady A2. W ww. wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach podano, że *Zakres prac objętych niniejszym wnioskiem nie kwalifikuje się do przedsięwzięć wymagających uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach*. Dodatkowo, w przedłożonej dokumentacji wskazano, iż *Każde z ww. zamierzeń dodatkowych jest odrębne funkcjonalnie*. O ile zatem matematyczne zsumowanie długości dróg objętych wnioskiem o KIP powoduje, iż łączna długość tych dróg jest dłuższa niż 1 km o tyle w okolicznościach tej sprawy w ocenie Wykonawcy działanie to jest nieuprawnione oraz że *Każde z ww. zamierzeń jest odrębne funkcjonalnie i pomimo tego, iż każde z nich jest związane z realizacją Inwestycji powinny być one oceniane odrębnie*. Działanie Wykonawcy w tym zakresie jest zgodne z obowiązującymi przepisami prawa i nie może być traktowane, jako działanie sztuczne mające na celu dzielenie jednego przedsięwzięcia wymagającego oceny oddziaływania na środowisko na kilka mniejszych, które ze względu na swoje parametry oceny tej nie wymagają (tzw. *salami slicing*). W aktach przedmiotowej sprawy tutejszy organ nie zgromadził informacji, z których wynikałby odmienny od wskazanego przez wnioskodawcę stan faktyczny w sprawie.

Po przeanalizowaniu załączonego wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz karty informacyjnej przedsięwzięcia stwierdzono, że rodzaj, parametry techniczne oraz zasięg potencjalnego oddziaływania na środowisko przedmiotowego przedsięwzięcia nie kwalifikują go do grupy przedsięwzięć wymienianych w § 2, ani w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839).

Powyższe fakty dotyczące charakteru przedsięwzięcia pozwoliły stwierdzić, że nie posiada ono cech ani parametrów umożliwiających wydanie dla niego w myśl obowiązujących przepisów prawa decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Brak jest zatem przedmiotu postępowania w sprawie o wydanie takiej decyzji. W takiej sytuacji prowadzone postępowanie zmierzające do jej wydania jest bezprzedmiotowe.

Zgodnie z treścią art. 105 § 1 k.p.a., gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części.

Zgodnie z art. 10 § 1 k.p.a., Regionalny Dyrektor prowadząc postępowanie zapewnił stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwił im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. W określonym terminie do organu nie wpłynęły żadne uwagi ani wnioski dotyczące realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia. Stosownie do art. 21 ust. 2 pkt 9 ustawy o oświadczeniu o wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i o niniejszej decyzji zostały zamieszczone w publicznie dostępnym wykazie danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie. Stosownie do art. 74 ust. 3 ustawy o oświadczeniu, w związku z art. 49 k.p.a., strony były zawiadomione o czynnościach organu prowadzącego postępowanie przez obwieszczenia.

Uwzględniając powyższe postanowiono orzec jak w sentencji.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji stronie służy prawo wniesienia odwołania za pośrednictwem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.

W przypadku zrzeczenia się prawa do wniesienia odwołania od decyzji I instancyjnej, strona nie może złożyć w tej sprawie również skargi do sądu administracyjnego.

REGIONALNY DYREKTOR
Ochrony Środowiska w Warszawie

Arkadiusz Siembida

Otrzymują:

1. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad za pośrednictwem pełnomocnika – [REDACTED]
Przedsiębiorstwo Usług Technicznych
Intercor Sp. z o.o.
Tymczasowe Biuro Budowy
ul. Jakubowskiego 5 (II piętro)
27 – 100 Hża
2. Pozostałe strony postępowania zgodnie z art. 49 k.p.a.
3. aa